Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
6 Αὐγούστου 2008

Ἡ σημερινὴ Δεσποτικὴ γιορτή, ἀδελφοί, μᾶς προκαλεῖ καί μᾶς προσκαλεῖ νὰ ἀνεβοῦμε στὸ ὄρος Κυρίου καὶ νὰ δοῦμε τὴν δόξα τοῦ Ἰησοῦ, νὰ δοῦμε τὴν λαμπρότητα τοῦ προσώπου Αὐτοῦ καὶ «νὰ εὑρεθῶμεν φωτοφανεῖς», «ἀλλοιωθέντες τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἐκ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως».

Δὲν ὑπάρχει τροπάριο τῆς γιορτῆς ποὺ νὰ μὴν ἀντανακλᾶ τὸ Θεῖο φῶς μὲ τὸ ὁποῖο ἔλουσε ὁ Κύριος τοὺς τρεῖς ἐκ τῶν προκρίτων μαθητῶν· «Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, Φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου σήμερον ἐν Θαβωρίῳ. Φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν».

Γιατί μεταμορφώθηκε ὁ Ἰησοῦς, ἀδελφοί; Τὸ Συναξάριο τῆς ἡμέρας μᾶς πληροφορεῖ σχετικά. Ὁ Κύριός μας πρὶν τὸ πάθος Του ἔλεγε στοὺς μαθητές Του γιά τὴν σύλληψή Του, τὰ πάθη καὶ τὴν Σταύρωσή Του, ἀκόμη δὲ καὶ γιὰ τοὺς διωγμοὺς κατὰ τῶν μαθητῶν Του καὶ τὸ μῖσος ποὺ θὰ εἰσέπρατταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Γιὰ νὰ μὴν ἀπογοητευθοῦν λοιπόν, βλέποντας ὅλα αὐτὰ νὰ ἐπαληθεύωνται, καὶ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔργο τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ κρατήσουν βέβαιη καὶ σταθερὴ τὴν ἐλπίδα σ᾽ ὅσα οὐράνια τοὺς ὑποσχέθηκε, μεταμορφώθηκε καὶ τοὺς ἔδειξε τὴν δόξα Του, ὅση βέβαια μποροῦσαν νὰ δοῦν, καὶ ἐπείσθηκαν. Βεβαιώθηκαν ὅτι ἡ δόξα Του δὲν θὰ Τὸν ἐγκαταλείψη, ἀλλὰ μὲ αὐτὴν καὶ πάλι θὰ ἔλθη «κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς».

Παρέλαβε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τοὺς τρεῖς ἐκ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τὸν Πέτρο, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη καὶ «μετεμορφώθη ἐμπρόσθεν αὐτῶν καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς». Δεξιὰ δὲ καὶ ἀριστερὰ Αὐτοῦ φάνηκαν ὁ Προφήτης Ἠλίας καὶ ὁ Θεόπτης Μωυσῆς, ποὺ συνομιλοῦσαν μαζί Του γιὰ ὅσα ἐπρόκειτο νὰ γίνουν. Γιατὶ ὅμως ὁ Κύριος ἐκ τῶν δώδεκα διάλεξε τρεῖς; Καὶ ἄλλες φορὲς τὸ ἔπραξε· κατά τὴν ἀνάσταση τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰαείρου, κατά τὴν Ἀρχιερατικὴ προσευχὴ στὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ· γιατὶ ὁ Πέτρος ἀγαποῦσε περισσότερο ἀπὸ ὅλους τὸν Κύριο· ὁ Ἰωάννης, ὁ πιὸ ἁγνός, ἠγαπᾶτο περισσότερο ἀπὸ τὸν Κύριο· ὁ Ἰάκωβος πρῶτος θὰ γευόταν τὸ πικρὸ τοῦ μαρτυρίου ποτήριο σὰν τὸν ἴδιο τὸν Ἰησοῦ.

Καὶ γιατὶ ἀπὸ τὰ ἱερὰ πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης διάλεξε δύο μόνο, τὸν Μωυσῆ καὶ τὸν Ἠλία; Ἕνα μέν, γιὰ νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ Ἠλίας καὶ ἄλλος

εἶναι ὁ Χριστός· γιὰ νὰ διαλύση τῶν Φαρισαίων τὶς διαδόσεις ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς προφῆτες. Ἔδειξε μὲ τὴν Μεταμόρφωσή Του ὁ Χριστὸς στοὺς μαθητές Του καὶ τὸν κόσμο ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ταπεινοὶ ὑπηρέτες καὶ δοῦλοι. Καὶ δεύτερο, γιὰ νὰ διδάξη μὲ τὴν παρουσία τῶν δύο μεγάλων προφητῶν ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ἀφοῦ ἐκ τῶν νεκρῶν ἐπέλεξε τὸν Μωυσῆ καὶ ἀπὸ τοὺς ζωντανοὺς τὸν Ἠλία «ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔτι ζῶν ἀνελήφθη».

Ἀδελφοί, ὁ Χριστός μεταμορφώθηκε σαράντα ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν Σταύρωσή Του, ἀλλὰ γιορτάζεται στίς 6 Αὐγούστου, δηλ. σαράντα ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν Ὕψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καὶ ὅπως ἀκριβῶς μεταμορφώθηκε σαράντα ἡμέρες πρὶν τὴν Σταύρωση, ἔτσι καὶ γιορτάζεται σαράντα ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν γιορτὴ τοῦ Σταυροῦ, ποὺ «ἐπέχει τὰ δίκαια τῆς σταυρώσεως καὶ τοῦ πάθους». Τοῦτο δὲ γίνεται, γιατὶ δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς νὰ γίνεται ἑορτασμός, λόγῳ τῆς περιόδου ποὺ θεωρεῖται πένθιμη.

Ἐμπρὸς λοιπόν, στὸ Θαβώρ νὰ ἀνεβοῦμε καὶ ἂς μεταμορφωθοῦμε ἐκεῖ καθαρίζοντας ἀπὸ τὰ ψυχοφθόρα πάθη τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά μας καὶ ἂς «μεθύσουμε» ἀπὸ τὸ πνευματικὸ κρασὶ τῆς Ἀμπέλου, ποὺ εἶναι ὁ Μεταμορφωμένος Κυριός μας. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.